

[Forsvarsministeren]

tagelse, i videst muligt omfang forberedes i fredstid.«

Det er således enhver forsvarsministers pligt at søge disse forberedelser fremmet, og det har både mine forgængere og jeg bestræbt os på at gøre.

Situationen er i dag den, at der foreligger en række forstærkningsmuligheder for Danmark. Samlet er der tale om styrker af en vis størrelse, men et fælles træk for alle disse styrker er, at de har flere indsættelsesområder i NATO-lande, ofte 3 eller 4 eller flere, men de kan jo kun indsættes ét sted; der er altså ingen sikkerhed for, at de kan opfylde et eventuelt dansk ønske eller behov.

Der arbejdes imidlertid for tiden i NATO med en omlægning af planlægningen, således at visse styrker, om ønskes, kan eneindsættes i bestemte områder, herunder i Danmark eller Slesvig-Holsten. Hvornår en sådan plan bliver færdigudviklet til et egentligt grundlag for forhandling, vides ikke. Principbeslutningen i betænkningen over forsvarsforslaget af 1973 er i denne henseende et velegnet arbejdsgrundlag, og sådanne foranstaltninger videreføres på basis af et fortsat samarbejde mellem forsvaret og de civile beredskabsmyndigheder.

De foranstaltninger, der kan komme på tale, omfatter støtte til transporter til europæiske, herunder danske, områder. Jeg skal her minde om lov af 14. marts 1979 om ændringer af skibsfartsnævnsløven, hvorefter danske skibe kan øremærkes til transport af forstærkninger til Europa. Andre foranstaltninger vil berøre selve modtagelsen i danske havne, på danske flyvepladser, videretransport og forskellig forsyningsmæssig støtte, herunder brændstof, fra militære og civile ressourcer osv.

Der foreligger detaljerede aftaler herom med forskellige lande, herunder England, Holland, Belgien, Canada m. fl., der bidrager med styrker med optioner i dansk område. Jeg tænker specielt på det, man kalder NATOs brandkorps, og en engelsk styrke, som har Danmark som ét af flere mulige indsættelsesområder.

Endvidere er der, som det vil vides, indgået en rammeaftale mellem Danmark og USA om støtte til amerikanske flyforstærkninger og en mere generel overenskomst om støtte til amerikanske forstærkninger i almindelighed, uanset værn. Begge aftaler er basis for

eventuelle forhandlinger om modtagelse af konkrete amerikanske forstærkninger, og foreløbig har alene flyforstærkningsaftalen bannet vej for en mere sikker tilførsel af et antal USA-jagerfly.

Det vil normalt ikke kunne forventes, at de lande, der sender forstærkninger, foretager oplægning i modtagerlandene, hvis der kun er tale om, at dette er én af en række optioner på den pågældende styrke. En sådan anvendelse af afsenderlandets ressourcer kan naturligvis ikke anses for rimelig. Der er derfor ikke foretaget sådanne oplægninger i Danmark. Den nylig indgåede aftale med USA om støtte til flyforstærkninger indebærer imidlertid, at der vil ske oplægning af ammunition og reservedele, og at der vil blive bygget et antal depoter og andre anlæg på danske flystationer i Jylland, således som jeg tidligere har gjort opmærksom på.

Den generelle dansk-amerikanske støtteaftale har som sagt ikke indtil dato ført til mere konkrete forstærkningstilsagn og derfor heller ikke til forhandlinger eller aftaler om oplægning af forsyninger af materiel til amerikanske hærstyrker eller marinekorpsstyrker.

Derimod sker der, foreløbig på militært niveau, drøftelser med amerikanske myndigheder om brug af ledig depotplads i de i Danmark eksisterende NATO-depoter. Dette er i overensstemmelse med formålet med disse depoter, der ellers hovedsagelig har været beregnet for tyske styrker. Det drejer sig om eventuel oplægning af forsyninger til de førnævnte flyforstærkninger, indtil depoter eventuelt kan blive bygget på flystationerne.

Med denne redegørelse har jeg forhåbentlig skabt klarhed over forstærkningsproblematikken og gjort status over, hvor vi står i dag. Vi lægger i regeringen vægt på et bredt forlig om forsvaret og har taget initiativ her til, om end det måske ikke er som ønsket af hr. Steen Folke. Vi ønsker samtidig et fortsat samarbejde i NATO, så længe der ikke findes noget andet realistisk alternativ til dansk sikkerhedspolitik.

Steen Folke (VS):

Jeg har jo ikke så meget at takke forsvarsministeren for. Jeg vil medgive, at der var ét område, hvor forsvarsministeren gav en reel besvarelse af forespørgslen, nemlig ved sin redegørelse for disse planer for opbygning af